

Uskon jättiläiset: Joosua ja Kaleb

”Muistakaa johtajianne, niitä, jotka julistivat teille Jumalan sanaa. Pitäkää mielessänne, miten he elämänsä elivät, ja ottakaa heidän uskonsa esikuvaksenne.” (Hepr. 13:7.)

Avaintekstit:

4. Moos. 13:6, 30–32;
Joos. 14:6–14;
Luuk. 18:1–5;
Joos. 19:49–51;
2. Kor. 3:18;
Room. 12:1–2.

Jokainen vanhempi tietää, että lapset oppivat esimerkkistä, eikö vain? Kuinka moni vanhempi on ollut huolissaan siitä, että hänen lapsensa seuraavat heidän huonoja tapojaan hyvien tapojen sijasta? Olipa ikämme mikä tahansa, meidän on helpompi tehdä väärin kuin oikein. Se on vain osa sitä, mitä tarkoittaa olla langenneita olentoja. ”En edes ymmärrä, mitä teen: en tee sitä, mitä tahdon, vaan sitä, mitä vihaan.” (Room. 7:15.). Kukapa ei samaistuisi tähän?

Esimerkin voima muokkaa ihmistä syntymästä lähtien. Opimme tekemään elämän perusasioita, kuten kävelemään, puhumaan ja ilmaisemaan tunteitamme, matkimalla läheisiämme. Aikuisina tarvitsemme edelleen roolimalleja, ja vaikka he eivät olisikaan täydellisiä, voimme ihailla ja jäljitellä niitä hengellisiä tapoja, jotka tekivät heistä uskon jättiläisiä.

Tällä viikolla tarkastelemme lähemmin kahden Joosuan kirjassa olevan uskon jättiläisen henkilökohtaisia esimerkkejä: Kalebin ja Joosuan. Mikä sai heidät erottumaan omassa sukupolvessaan ja olemaan keskeisessä osassa Jumalan kansan elämässä yhtenä Israelin historian ratkaisevimmistä ajanjaksoista?

Tämä tutkistelu on sapatiksi 22.11.2025

USKOLLISUUS Lue 4. Moos. 13:6, 30-32 ja Joos. 14:6, 14. Kuka Kaleb oli? Mikä oli hänen paikkansa Israelin kansan keskuudessa?

Kalebin nimi tulee hepreankielisestä sanasta *kālāv*, 'koira', joka esiintyy Vanhassa testamentissa aina negatiivisessa yhteydessä. Raamatun ulkopuolisissa kirjeissä ja lauluissa *kālāv*-sanaa käytetään kuitenkin ilmaisemaan palvelijan rohkeutta, sitkeyttä ja uskollisuutta isäntäänsä kohtaan. Tässä suhteessa Kaleb oli nimelleen uskollinen osoittaen koko elämänsä ajan horjumatonta lojaaliutta Herralleen.

Mitä Kalebista kertoo se, että hän oli valmis sanomaan ääneen mielipiteensä, vaikka suurin osa vakoojista oli täysin eri mieltä ja vaikka Israelin kansa uhkasi häntä kuoleamalla? Ks. 4. Moos. 14:6-10, 21-25; 4. Moos. 26:65; 4. Moos. 32:12.

Mieti näitä tärkeitä israelilaisia johtajia, jotka olivat Joosuan ja Kalebin aikalaisia: Sammua, Safat, Jigal, Palti, Gaddiel, Gaddi, Ammiel, Setur, Nahbi ja Geuel. Kuulostavatko nämä nimet tutuilta? Luultavasti eivät.

Miksi? Koska nämä ovat niiden kymmenen vakoojan nimet, jotka Mooses lähetti tutkimaan Kanaaninmaata. Heidät on unohdettu, koska heidän nimensä eivät olleet muistamisen arvoisia. Heidän tuomassaan raportissa luvattun maan kuvailtiin olevan mahdoton valloittaa. He näkivät itsensä heinäsiroina verrattuna jättiläisiin, jotka asuttivat joitakin tuon maan alueita, ja heidän sydämensä vapisivat pelosta Kanaaninmaan linnoitettujen kaupunkien "valloittamattomien" muurien edessä.

Kaleb, joka oli toinen niistä kahdesta vakoojasta, jotka toivat myönteisen raportin, ottaa johtoaseman esittelemällä toisen mahdollisuuden: uskon perustuvan asenteen. Hän oli valmis puhumaan vastustuksesta huolimatta sen puolesta, minkä tiesi olevan oikein, jopa mahdollisen kuoleman uhalta: "Kansa uhkasi kivittää Joosuan ja Kalebin hengiltä - -." (4. Moos. 14:10.)

Mitä teet, kun ihmiset ympärilläsi näyttävät olevan eri mieltä ja vastoin syvintä vakaumustasi?

ANNA MINULLE SE VUORISTO

Lue Joos. 14:6-14; 4. Moos. 14:24; 4. Moos. 32:12; 5. Moos. 1:36 ja Luuk. 6:45. Miten kuvailisit Kalebin ja Joosuan asennetta? Mitä tarkoittaa Herran kokosydäminen seuraaminen?

Kaleb ei koskaan unohtanut lupautta, jonka Herra oli antanut hänelle Mooseksen kautta: että hän pääsisi siihen maahan, johon hänen jalkansa olivat astuneet (4. Moos. 14:24). Neljäkymmentä vuotta myöhemmin hän viittaa omaan "vilpittömin mielin" (Joos. 14:7) tuomaansa raporttiin tuosta maasta. Hänen raporttinsa perustui hänen vakaumukseensa siitä, että Israel pystyisi valloittamaan maan Jumalan johdattamana ja hänen avullaan.

Toisin kuin kymmenen muuta vakoojaa, jotka herättivät pelkoa israelilaisissa, Kaleb osoitti kokosydämistä luottamusta ja sitoutumista Herran lupaukseen (Joos. 14:8). Toisin kuin muut, jotka seurasivat vieraita jumalia eivätkä kokosydämisesti Herraa, Kalebin sydän oli täysin Herralle omistautunut.

Sama ilmaus toistuu myöhemmin kahdesti, mikä korostaa Kalebin uskollisuutta (Joos. 14:9, 14). Hänen oma luonnehdintansa on sopusoinnussa sen kanssa, mitä Herra itse kutsui toisenlaiseksi hengeksi (4. Moos. 14:24), mikä erotti Kalebin muista kymmenestä vakoojasta. Vielä 85-vuotiaana hän oli esimerkki siitä, mitä Herra voi saada aikaan sellaisten ihmisten kautta, joiden sydän on täysin omistautunut hänelle ja hänen asialleen.

Kaleb ymmärsi, että kunkin heimon alue, jonka se lopulta saisi haltuunsa, oli suoraan verrannollinen siihen, kuinka paljon he uskalsivat vedota Herran lupauksiin ja kuinka paljon maata he olivat valmiita valtaamaan uskon kautta. Jumalan lupaukset eivät ole itsestään täyttyviä siinä mielessä, että ne toteutuisivat tahdostamme riippumatta. Pikemminkin ne edellyttävät uskoa, johon liittyy päättäväinen toiminta. Hepreankielinen termi *'alai*, "ehkä" (Joos. 14:12), voi ilmaista pelkoa ja epäilyä, mutta yleensä se tarkoittaa toivoa ja odotusta siitä, että jotain myönteistä tulee tapahtumaan (1. Moos. 16:2; 4. Moos. 22:6, 11; 4. Moos. 23:3).

Mitkä kompromissit ("pienet" kompromissit) ovat sellaisia asioita, jotka voivat estää meitä seuraamasta Herraa kokosydämisesti?

ESIMERKIN VOIMA

Lue Joos. 15:16-19; Tuom. 1:13 ja Tuom. 3:7-11. Mitä tämä kertomus ilmaisee esimerkin voimasta? Miten Kalebin asenne toistuu nuoremmassa sukupolvessa?

Tässä Raamatun tekstissä Kaleb tarjoaa tyttärensä Aksan aviovaimoksi sille, joka valloittaa Debirin. Otniel valloittaa kaupungin ja voittaa Aksan käden omakseen. Tämä kertomus on tärkeä, koska se paljastaa jälleen kerran Kalebin rohkeuden, uskon ja valmiuden tarttua haasteisiin.

Kertomus osoittaa myös, että seuraava israelilaisten sukupolvi seurasi näiden uskon jättiläisten, Kalebin ja Joosuan, esimerkkiä. Kun vanhempi sukupolvi lopettelee palvelutyötänsä, uusi sukupolvi on valmis kohtaamaan haasteet ja jatkamaan Jumalan suunnitelman toteuttamista Israelia varten.

Aksa osoittaa miehensä rohkaisemana samaa uskoa ja päättäväisyyttä kuin hänen isänsä. Hänen pyyntönsä muistuttaa Kalebin Joosualle esittämää pyyntöä: "Anna siis minulle se vuoristo - -." Päättäväisyytensä ja rohkeutensa ansiosta Aksa jatkaa Kalebin esimerkin mukaista linjaa maan haltuunottoa koskevan lupauksen täyttymisessä.

Maa on todellakin Jahven lahja Israelille, mutta Israelin on otettava se haltuunsa lunastamalla rohkeasti ja uskoen Herran lupaukset. Aksan päättäväisyys ennakoii niiden evankeliumeissa esiintyvien naisten sinnikkyyttä, joita väkijoukko tai opetuslapset eivät saisi käännytettyä pois, eivätkä he luovuttaisi, ennen kuin he saisivat Jeesuksen siunauksen itselleen ja perheelleen.

Lue Luuk. 18:1-5. Mitä voimme oppia tästä?

Uskon soihdun siirtäminen seuraavalle sukupolvelle on ratkaisevan tärkeää Jumalan meille uskomon tehtävän täyttämiseksi. Pohdi toisaalta haasteita, jotka liittyvät uskon seuraavalle sukupolvelle siirtämiseen, ja toisaalta nuorten mahdollisuuksia ottaa enemmän vastuuta Jumalan työssä. Mitä voimme tehdä mahdollistaaksemme ja kouluttaaksemme nuoria omaksumaan jumalallisen johtajuuden? Kuinka ratkaiseva esimerkkimme on tässä prosessissa?

NÖYRÄ SANKARI

Pitkät luettelot paikannimistä, jotka muodostivat maamerkkejä Israelin heimoille osoitettujen alueiden rajoilla, on täydennetty raportilla, jossa kerrotaan maan jakamisesta kahdelle sankarille, Kalebille ja Joosualle, jotka olivat olleet ensimmäisiä vakoojia. Kaleb sai perintöosuutensa ensimmäisenä, kun taas Joosua sai sen viimeisenä. Tähän asti Joosua oli jakanut maata Israelin heimoille; nyt on Israelin kansan aika antaa Joosualle hänen perintöosansa.

Lue Joos. 19:49-51. Mitä seurauksia on sillä, että maan jakanut Israelin suuri johtaja saa oman perintöosansa viimeisenä?

Joosua saa kaupungin nimeltä Timnat-Serah, joka on kahdesta sanasta koostuva nimi. Ensimmäinen, Timnat, tarkoittaa osaa tai aluetta ja se tulee verbistä (*mānā*), jonka merkitys on laskea tai antaa. Toinen sana voidaan johtaa hepreankielisestä verbistä (*sārah*), ja se tarkoittaa ylijäämää tai tähteitä (vrt. 2. Moos. 26:12, VKR). Joosuan kaupungin nimi voidaan kääntää ylijäämäosuudeksi tai jäljelle jääneeksi alueeksi.

Sen kaupungin nimi, jonka Joosua on valinnut jäljelle jääneistä, todistaa Israelin toisen johtajan jalosta luonteesta. Ensinnäkin hän odotti, kunnes koko kansa sai osuutensa. Sitten Joosua ei valinnut perinnöksi osuutta tiheään asutuista alueista tai vaikuttavimmista kaupungeista, vaan vaatimatoman kaupungin, tai ehkä sen rauniot, jotta se voitaisiin rakentaa uudelleen ankaralla työllä (vrt. Joos. 19:50).

Lisäksi Timnat-Serah sijaitsi lähellä Siiloa, jossa pyhäkki sijaitsi. Tämä osoittaa Joosuan prioriteetin ja mihin hänen sydämensä oli kiintynyt. Varmasti sen jälkeen, kun vastikään syntynyt Israelin kansa oli johdettu luvattuun maahan, ja kun se oli Jumalan avulla varmistanut kunkin heimon ja perheen perintöosuuden, se ei olisi vastustanut Joosuan vaatimusta vaikuttavammasta perinnöstä. Joosua tyytyi kuitenkin yksinkertaiseen elämään keskittyen siihen, mikä on kaikkein tärkeintä. Näin hän ilmentää Daavidin myöhemmin kirjoittamaa rukousta: "Yhtä minä pyydän Herralta, yhtä ainoaa minä toivon: että saisin asua Herran temppelissä kaikki elämäni päivät! Saisin katsella Herran ihanuutta hänen pyhäkössään ja odottaa, että hän vastaa minulle." (Ps. 27:4.).

**POHDISKE-
LUN
MUUTTAMA**

Suurten uskonsankareiden esimerkin pohtiminen on hengellisen kasvumme kannalta välttämätöntä. Samalla paras esimerkkimme on Jeesus Kristus - hänen elämänsä ja opetuksensa. Miten Jeesukseen keskittyminen muuttaa meitä? Katso Hepr. 12:1-2; 2. Kor. 3:18.

Los Angelesissa Kalifornian yliopistossa työskentelevä neurotieteilijä Marco Iacoboni tutki peilisolujen toimintaa. Ne aktivoituvat, kun suoritamme tietyn toiminnon - kuten nauramme tai syleilemme jotakuta - sekä silloin, kun näemme jonkun toisen tekevän samalla tavoin. Näiden peilisolujen toiminta vähentää näkemisen ja tekemisen välistä eroa.

Ellen G. White puhuu Jeesuksen luonteen tarkastelun tärkeydestä: "Katselemalla Jeesusta käsityksemme Jumalasta selkenee yhä täsmällisemmäksi, ja häneen katsomalla me muutamme. Hyvyys ja rakkaus lähimmäisiämme kohtaan tulee meille luontaiseksi. Luonteemme kehittyy jumalallisen luonteen kaltaiseksi, ja mitä enemmän kasvamme hänen kaltaiseksi, ja sitä paremmin pystymme tuntemaan Jumalaa. Pääsemme yhtä läheisemmin taivaallisen maailman yhteyteen ja kykenemme yhä enemmän osallistumaan iankaikkisen tiedon ja viisauden rikkaudesta." (KV 260.)

Lue Room. 12:1-2. Mitkä kaksi prosessia elämässämme toimivat keskenään ristiriitaisissa tarkoituksissa? Kuinka voimme varmistaa, että annamme tilaa oikealle prosessille?

Roomalaiskirjeen yhteenvedossa apostoli Paavali puhuu kahdesta vastakkaisesta voimasta, jotka yrittävät muokata elämäämme. Yhtäältä ympäröivä maailma erilaisine vaikutteineen yrittää päivittäin pakottaa meidät omaan muottiinsa. Se muokkaa meitä ulkopuolelta sisäänpäin.

Tämän vaikutuksen vastapainoksi Pyhä Henki pystyy muuttamaan meitä sisältä ulospäin, samalla tavoin kuin toukka muuttuu kauniiksi perhoseksi. Jotta tämän prosessin olisi mahdollista toteutua, meidän on pyhitettävä itsemme Jumalalle ja pyydettyvä häntä jatkamaan meissä aloittamaansa hyvää työtä (Fil. 1:6). Meidän on tehtävä tietoinen valinta, hetki hetkeltä, vaeltaaksemme Hengen johtamina.

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Kaalebilla oli nyt sama usko kuin silloinkin, kun hän todisti vastoin toisten vakoojien synkkää raporttia. Jumala oli luvannut antaa Kanaanin maan kansansa omaksi, ja tämän lupauksen Kaaleb oli uskonut ja seurannut siinä Herraa uskollisesti. Hän oli kestänyt kansansa kanssa pitkän erämaanvaelluksen raskaudet ja saanut sen ohessa osansa syyllisten pettymyksistä ja vaivoista. Kuitenkaan hän ei tätä valitellut vaan kiitti Jumalaa siitä, että tämä oli armossaan pitänyt hänet hengissä erämaassa, jonne hänen veljensä olivat kuolleet. Herra oli varjellut häntä erämaanvaelluksen vaikeuksien, vaarojen ja vitsausten keskellä samoin kuin Kanaanin sotavuosien taisteluissa. Eikä hän ollut voimiltaan heikentynyt, vaikka oli hyvän joukon päälle kahdeksankymmenen. Ei hän pyytänyt itselleen valmiiksi vallattua maata vaan seudun, jonka valloitusta vakoojat ennen muita paikkoja olivat pitäneet mahdottomana. Jumalan avulla hän riistäisi tukikohdan juuri niiltä jättiläisiltä, joiden väkevyys oli horjuttanut Israelin uskoa. Ei hän tällä pyynnöllään tavoitellut kunniaa eikä mainetta. Urhea vanha soturi halusi vain antaa kansalle esimerkin Jumalan kunniaksi ja rohkaista heimoja kukistamaan koko maan, jota heidän isänsä olivat pitäneet valloittamattomana.” (2AO 107-108.)

”Kalebin usko Jumalaan antoi hänelle rohkeutta, ja piti hänet erossa siitä, että hän olisi pelännyt ihmisiä. Se antoi hänelle mahdollisuuden seisoa rohkeasti ja järkähtämättömästi oikean asian puolella. Luottamalla samaan voimaan, taivaan sotajoukon mahtavaan päällikköön, jokainen todellinen ristin sotilas voi saada voimaa ja rohkeutta voittaa ylitsepääsemättömiltä tuntuvat esteet.” – Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 30. toukokuuta 1912.

Keskustelunaiheita:

1. Kerro joitakin esimerkkejä uskosta seurakunnassasi tai yhteisössäsi, mitkä ovat muokanneet elämääsi ja luonnettasi. Mitä näiden ihmisten tapoja kannattaa seurata?
2. Pohdi ja keskustele median vaikutuksesta elämäämme. Miten voimme välttää sen kielteiset vaikutukset ja samalla valjastaa sen mahdollisuudet hyvää tarkoitusta varten?
3. Pohdi lisää Joosuan nöyryyttä johtajana ja hänen haluaan asua lähellä pyhäkköä. Millä tavoin hänen esimerkkinsä puhuttelee sinua?